

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/17679.**

Benyújtás dátuma: **2021-11-24 11:47**

Parlex azonosító: **14ARPJDA0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Magyar Zoltán (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján szóbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani.

A szóbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

A szóbeli választ igénylő kérdés címe: "**Tétlenül nézik végig ahogyan tönkremegy egy egész szektor?** "

Tisztelt Miniszter Úr!

A sertéságazatban nyár dereka óta kongatják a vészharangot, a szakmai szervezetek és az állattartók mellett én is minden lehetőséget megragadtam a figyelemfelhívásra. Abban nem lehet vita közöttünk, hogy komoly a probléma és állami segítségre van szüksége a szektornak. De amennyiben nekem még mindig nem hisznek, íme néhány idézet.

„Az i-re a takarmányárak brutális emelkedése tette fel a pontot, gyakorlatilag felrobbant a gabonapiac, emellett folyamatosan emelkednek a bérköltségek is. A sertéspiac helyzete jelenleg egész Európában és Magyarországon is katasztrofális. Óriási veszteségeket termelnek a sertéstelepek, sokaknak már likviditási problémái vannak, és a kifizetések is nehézséget okoznak. A bankok egyre távolabb kerülnek, egyre óvatosabbak lettek, nem bíznak már úgy ebben az ágazatban, mint korábban. Nem jók a kilátások, és igazából nem tudjuk, hogy hol lesz ennek a vége.
„ – az idézet Laczi Roberttől, a Pigmark Kft. ügyvezető igazgatójától származik.

„Úgy gondolom, a termékpálya jövedelemelosztását is valamilyen szinten szabályozni kellene, hiszen ha ebben nem történik valamilyen előrelépés, akkor igen nagy probléma lesz.”

– ezt már Bóna Szabolcs nyilatkozta az Agrárszektorban. De ha a piaci szereplőktől nem fogadják el a véleményt itt a következő.

„Ennél rosszabb dolog nincs, mint ami most történik a hazai sertéságazattal, itt már csak az segíthet, ha összefogunk, másképp ugyanis nem tudjuk megvédeni a hazai piacokat, és fél éven belül

lenyelnek bennünket. Olyan intézkedéseket kell hozni, amelyekkel mindenki meg tudja védeni a saját piacát, és ne tudjon bejönni a disznó külföldről Magyarországra.” Ezt Horváth Istvántól olvastam, aki ott ül önök között a kormánypárti padsorokban, talán tőle elfogadják a segélykiáltást.

Két héttel ezelőtt már felszólaltam a hazai sertéstartókért, akkor a miniszterhelyettesi válasz négy pontos segítséget vázolt, úgy mint az ideai állatjóléti támogatások keretének négy milliárd forinttal történő megemlése, támogatott hitel a sertéstartóknak, a mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszerbe történő beléptetésük, valamint a szigorított ellenőrzésnek az EU belső piacáról érkező hízó alapanyag kapcsán. Mindegyik eszköz támogatható, de Ön is pontosan tudja, hogy nem fogja az ágazat problémáit megoldani.

A sertéstartók kiadásai drasztikusan nőnek, bevételeik viszont folyamatosan csökkennek. A felvásárlási ár október végére 350 forint körüli szintre zuhant élősúly-kilogrammonként. Két évvel ezelőtt, 2019-ben 445 Ft/élősúly-kilogramm volt a sertések éves felvásárlási átlagára – 43 ezer Ft/tonnás átlagos kukoricaár mellett. Tavaly 50 ezer Ft/tonnás átlagos kukoricaár mellett még mindig 438 forint volt. A 2021 első háromnegyedében kialakult 74 ezer forintos kukorica-átlagárhoz viszont alig 392 forintos sertésfelvásárlási átlagár társult. Ezekből az adatokból kiolvasható, hogy tavalyhoz képest csaknem 50 százalékkal emelkedett a kukorica ára, és eközben több mint 10 százalékkal csökkent a sertés felvásárlási ára. A jelenlegi árak mellett most az összes sertéstartó veszteséget termel.

A sertéságazat és bővebben az állattenyésztés tehát kettős szorításban van. A koronavírus hatása mellett a sertés- és baromfiágazat állategészségüggyel kapcsolatos vírusai is tizedelik az állományokat. Ezen kívül az energiaválság a takarmányárakon keresztül az abrakfogyasztó ágazatoknak nagyon komoly önköltség-növekedést és szorítást jelent. Ráadásul az állategészségügyi helyzet miatt több ázsiai ország felfüggesztette az európai sertésexport befogadását, és azok az uniós tagállamok, amelyek jelentős mennyiségben exportáltak az ázsiai piacokra, az európai piacon belül kezdik elvezetni ezt a termékfelesleget. Ezért a felvásárlási árak is elkezdtek csökkenni. Az ágazat egyszerre szenved el bevételcsökkenést, drasztikus költségnövekedést az állategészségügyi válsághelyzet mellett.

Mindezek után nem lehet csodálkozni azon, hogy a hazai sertéságazat kritikus helyzetbe került, a magyar termelők hónapok óta veszteségesek, a szektorban pedig eluralkodott a kilátástalanság. A kialakult helyzetben a magyar sertésenyésztők tömegei gondolkodnak azon, hogy abbahagyják tevékenységüket. A jövő is sötéten hat, hiszen 2022-ben újabb olaj lehet a tűzre, 2-3-szoros emelkedés van ugyanis a villamos- és gázárakban egyaránt. Mindezek óriási többletköltséget jelentenek egy-egy sertéstelep életben, ami tovább nehezíti a gazdák életét.

Mindezek után mi is lehetne más a kérdés, Tisztelt Miniszter Úr, mint az, hogy miért nézik végig azt, hogy tönkre mennek a magyar sertéstartók? Miért nem védik meg a magyar fogyasztók érdekeiket, akik továbbra is jó minőségű hazai sertést szeretnének a polcokon látni?